

حَنَانِيَا وَسَفِيرَةُ أَمَامِ الرَّسُولِ بَطْرُس

^١ وَرَجُلٌ اسْمُهُ حَنَانِيَا وَأَمْرَأُهُ سَفِيرَةٌ تَابَعَ مُلْكًا^٢ وَاحْتَلَسَ مِنَ الْقَنْ وَأَمْرَأَهُ لَهَا خَبْرُ ذَلِكَ وَائِسٌ بِخُرُّ وَصَاقَةٍ عِنْدَ أَرْجُلِ الرَّسُولِ.^٣ فَقَالَ بُطْرُسُ: يَا حَنَانِيَا، لِمَادَا مَلَّ الشَّيْطَانُ قَلْبِكَ لِتَكْذِبَ عَلَى الرُّوحِ الْقُدُسِ وَتَخْتَلِسَ مِنْ تَمَنِ الْحَقْلِ؟^٤ أَلَيْسَ وَهُوَ يَا قَانِيَ يَبْقَى لَكَ؟ وَلَمَّا بَيَعَ، أَلَمْ يَكُنْ فِي سُلْطَانِكَ؟ فَمَا بِالْكُلُّ وَصَعَتْ فِي قَلْبِكَ هَذَا الْأَمْرُ؟ أَلْتَ لَمْ تَكْذِبَ عَلَى النَّاسِ تَلْ عَلَى اللَّهِ. فَلَمَّا سَمِعَ حَنَانِيَا هَذَا الْكَلَامَ وَقَعَ وَمَاتَ. وَصَارَ حَوْفُ عَظِيمٍ عَلَى جَمِيعِ الَّذِينَ سَمِعُوا بِذَلِكَ.^٥ فَتَهَضَّ الْأَخْذَاتُ وَلَفَوْهُ وَحَمَلُوهُ خَارِجًا وَدَفَنُوهُ.

^٦ ثُمَّ حَدَّثَ بَعْدَ مُدْدَةٍ تَحْوِي ثَلَاثَ سَاعَاتٍ أَنَّ امْرَأَهُ دَخَلَتْ وَآلَيْسَ لَهَا خَبْرُ مَا جَرِيَ، فَاجْبَاهَا بُطْرُسُ: قُولِي لِي، أَيَهَا الْمَقْدَارِ يَعْلَمُ الْحَقْلُ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ، يَهْدَا الْمَقْدَارِ.^٧ فَقَالَ لَهَا بُطْرُسُ: مَا بِالْكُمَا اتَّقْفِمَا عَلَى تَجْرِيَةِ رُوحِ الرَّبِّ؟ هُوَدَا أَرْجُلُ الَّذِينَ دَفَعُوا رُجْلَكَ عَلَى الْبَلَابِ وَسَيْخِيْلُوكِ خَارِجًا.^٨ فَوَقَعَتْ فِي الْحَالِ عِنْدَ رُجْلِهِ وَمَاتَتْ. فَدَخَلَ السَّبَابُ وَوَجَدُوهَا مَيِّتَةً فَحَمَلُوهَا خَارِجًا وَدَفَنُوهَا بِجَاهِ رَجْلِهَا.^٩ فَصَارَ حَوْفُ عَظِيمٍ عَلَى جَمِيعِ الْكِنِيسَةِ وَكَلَى جَمِيعِ الَّذِينَ سَمِعُوا بِذَلِكَ.

آيات و عجائب الرسل

^{١٠} وَجَرَثَ عَلَى أَيْدِيِ الرَّسُولِ آيَاتٌ وَعَجَائِبٌ كَثِيرَةٌ فِي الشَّعْبِ، وَكَانَ الْجِمِيعُ يُنْفِسُونَ وَاحِدَةٍ فِي رِوَاقِ سُلَيْمَانَ. وَأَمَّا الْأَخْرُونَ فَلَمْ يَكُنْ أَكْدُ مِنْهُمْ يَجْسُرُ أَنْ يُلْتَصِقَ بِهِمْ، لَكِنْ كَانَ الشَّعْبُ يُعَظِّمُهُمْ. وَكَانَ مُؤْمِنُونَ يُنْصَمِمُونَ لِلرَّبِّ أَكْثَرَ، جَمَاهِيرُ مِنْ رِجَالٍ وَنِسَاءٍ،^{١١} إِنَّهُمْ كَانُوا يَحْمِلُونَ الْمَرْصَى خَارِجًا فِي الشَّوَّارِعِ وَيَصْعُوْهُمْ عَلَى فُرْشٍ وَأَسْرَرَةٍ خَلَى إِذَا جَاءَ بُطْرُسُ يُخْتِمُ وَلَوْ طَلَّهُ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ. وَاجْتَمَعَ جَمْهُورُ الْمُدْنِ الْمُجِيْطِةِ إِلَى أُورْشَلِيمٍ، حَامِلِينَ مَرْصَى وَمَعْدَبِينَ مِنْ أَرْوَاحِ تِجْسِيَةٍ وَكَانُوا يُبَرُّونَ جَمِيعَهُمْ.

الرَّسُولُ أَمَامُ مُجَمِّعِ الْيَهُودِ

^{١٢} فَقَامَ رَئِيسُ الْكَهْيَةِ وَجَمِيعُ الَّذِينَ مَعَهُ، الَّذِينَ هُمْ شِيَعَةُ الصَّدِيقِيْنَ، وَأَمْلَأُوا عَيْرَةً^{١٣} قَالُلَّوْا أَيْدِيهِمْ عَلَى الرَّسُولِ وَصَعُوْهُمْ فِي حَبْسِ الْعَامَةِ.^{١٤} وَلَكِنَّ مَلَكَ الرَّبِّ فِي الْتِلِّ فَتَحَّ أَبْوَابَ السَّجْنِ وَأَخْرَجَهُمْ وَقَالَ: ادْهُبُوا، قَفُوا، وَكَلَّمُوا الشَّفَقَ فِي الْهَيْكَلِ يُجْمِعُ كَلَامِ هَذِهِ الْحَيَاةِ.^{١٥} فَلَمَّا سَمِعُوا دَخَلُوا الْهَيْكَلَ تَحْوِ الصُّبْحِ وَجَعَلُوا

حَنَانِيَا وَسَفِيرَةُ دَرِّ مُقَابِلِ بَطْرُسِ

^{١٦} أَمَا شَخْصِي حَنَانِيَا نَامَ، بَا زوجهاش سَفِيرَه مَلْكِي فِرْوَخَتِه،^{١٧} قَدِيرَه از قیمت آن را به اهالی زن خود نگاه داشت و قدری از آن را آورده، نزد قدمهای رسولان نهاد. آنگاه بطرس گفت: ای حنانیا، چرا شیطان دل تو را پر ساخته است تا روح القدس را فرب دهی و مقداری از قیمت زمین را نگاه داری؟^{١٨} آیا چون داشتی از آن تو نبود و چون فروخته شد در اختیار تو نبود؟ چرا این را در دل خود نهادی؟ به انسان دروغ نگفتی بلکه به خدا. حنانیا چون این سخنان را شنید افناه، جان بداد و خوفی شدید بر همه شنوندگان این چیزها مستولی گشت. آنگاه جوانان برخاسته، او را کفن کردند و بیرون برده، دفن نمودند.

^{١٩} و تخمیناً سه ساعت گذشت که زوجهاش از ماجرا مطلع نشده درآمد.^{٢٠} بطرس بدو گفت: مرا بگو، که آیا زمین را به همین قیمت فروختید؟ گفت، بلی: به همین.^{٢١} بطرس به وی گفت: برای چه متفق شدید تا روح خداوند را امتحان کنید؟ اینک، پایهای آنانی که شوهر تو را دفن کردند، بر آستانه است و تو را هم بیرون خواهند برد.^{٢٢} در ساعت پیش قدمهای او افناه، جان بداد و جوانان داخل شده، او را مرده یافتند. پس بیرون برده، به پهلوی شوهرش دفن کردند.^{٢٣} و خوفی شدید تمامی کلیسا و همه آنانی را که این را شنیدند، فروگرفت.

عجائب و معجزات های رسولان

^{٢٤} و آیات و معجزات عظیمه از دستهای رسولان در میان قوم به ظهور میرسید و همه به یکدل در رواق سلیمان میبودند.^{٢٥} امّا احدی از دیگران جرأت نمیکرد که بدیشان ملحق شود، لیکن خلق، ایشان را محترم میداشتند. و بیشتر ایمانداران به خداوند متّحد میشدند، ابیوهی از مردان و زنان،^{٢٦} بقسمی که مریضان را در کوچه‌ها بیرون آوردنده و بر بسترهای و تختها خوابانیدند تا وقتی که بطرس آید، افلاً سایه او بر بعضی از ایشان بیفتند.^{٢٧} و گروهی از بُلَدَان اطراف اورشليم، بیماران و رنجیدگان ارواح پلیده را آورده، جمع شدند و جمیع ایشان شفا یافتند.

رسولان در حضور شورای یهود

^{٢٨} امّا رئیس کهنه و همه رفقایش که از طایفه

يُعْلَمُونَ. ثُمَّ جَاءَ رَئِيسُ الْكَهْنَةِ وَالَّذِينَ مَعْهُ وَدَعَوْا الْمَجْمَعَ وَكُلَّ مَسْيِحَةٍ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ فَأَرْسَلُوا إِلَى الْجَبَسِ لِيُؤْتِيَهُمْ. وَلَكِنَّ الْخُدَّامَ لَمَّا جَاءُوا لَمْ يَجِدُوهُمْ فِي السُّجْنِ قَرَأُوكُمْ وَأَخْبَرُوكُمْ قَائِلِينَ: إِنَّا وَحْدَنَا الْجَبَسُ مُغْلَفًا بِكُلِّ حِرْصٍ وَالْحُرَاسَ وَاقِفِينَ خَارِجًا أَمَامَ الْأَبْوَابِ وَلَكِنَّ لَمَّا فَتَحْنَا لَمْ تَجِدُ فِي الدَّاخِلِ أَحَدًا.²⁴

فَلَمَّا سَمِعَ الْكَاهِنُ وَقَائِدُ الْهَيْكِلِ وَرُؤْسَاءُ الْكَهْنَةِ هَذِهِ الْأَقْوَالَ ارْتَأَوْا مِنْ حِجْتِهِمْ، مَا عَسَى أَنْ يَصِيرَ هَذَا.²⁵ ثُمَّ جَاءَ وَاحْدُ أَخْبَرُهُمْ قَائِلًا: هُوَذَا الرِّجَالُ الَّذِينَ وَصَعَّبُوكُمْ فِي السُّجْنِ هُمْ فِي الْهَيْكِلِ وَاقِفِينَ يُعْلَمُونَ الشَّعْبَ. حِيتَّنِي مَصَّى قَائِدُ الْجُنْدِ مَعَ الْخُدَّامِ فَأَحْصَرُهُمْ لَا يُعْنِي لَهُمْ كَانُوا يَحَاوُونَ الشَّعْبَ لِنَلَّا يُرْجِمُوا.

شهادة الرَّسُولِ أَمَامَ مَجْمَعِ الْيَهُودِ

فَلَمَّا أَحْصَرُوهُمْ أَوْقَفُوهُمْ فِي الْمَجْمَعِ، فَسَأَلُوكُمْ رَئِيسُ الْكَهْنَةِ قَائِلًا: أَمَا أَوْصَيْنَاكُمْ وَصِيَّةً أَنْ لَا تُعْلَمُوا بِهَذَا الاسمِ؟ وَهَا أَنْتُمْ فَذَ مَلَائِمُ اُورْشَلِيمِ يَسْطِيلِيكُمْ وَتُرْبِدُونَ أَنْ تَجْلِبُوْنَا عَلَيْنَا دَمَ هَذَا الْإِنْسَانِ.²⁹ فَأَجَابَتْ بُطْرُسُ وَالرَّسُولُ وَقَالُوا: يَسْبِغُونِي أَنْ يُطَاعَ اللَّهُ أَكْثَرُ مِنَ النَّاسِ.³⁰ إِلَهُ أَبَاهَا أَقَامَ يَسْبُوعَ الدِّي أَنْتُمْ قَتَّلْنُمُوهُ مُعْلَقِينَ إِيَّاهُ عَلَى حَشْبَةِ.³¹ هَذَا رَفْعَةُ اللَّهِ يَبْعَيْنِي رَئِسًا وَمُحَلَّصًا لِيُعْطِيَ إِسْرَائِيلَ التَّوْبَةَ وَغُفرَانَ الْحَطَايَا.³² وَتَحْنُ شَهْوَدَ لَهُ يَهُوذَهُ الْأُمُورُ وَالرُّوحُ الْقُدُّسُ أَيْضًا الَّذِي أَعْطَاهُ اللَّهُ لِلَّذِينَ يُطِيعُونَهُ.

نصيحة عمالائيل المعلم

فَلَمَّا سَمِعُوا حَيْقُونَ وَجَعَلُوا يَتَسَاءَلُونَ أَنْ يَقْتُلُوْهُمْ.³³ فَقَامَ فِي الْمَجْمَعِ رَجُلٌ قَرِيبِيُّ اسْمُهُ عَمَالَائِيلُ، مُعْلِمٌ لِلنَّامُوسِ، مُكَرَّمٌ عِنْدَ جَمِيعِ الشَّعْبِ، وَأَمَرَ أَنْ يُخْرِجَ الرَّسُولَ قَلِيلًا.³⁵ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ، اخْتِرُوْنَا لَنَفْسِكُمْ مِنْ جِهَةِ هُوَلَاءِ النَّاسِ فِي مَا أَنْتُمْ مُزْرِعُونَ أَنْ تَفْعُلُوْا.³⁶ لَآتُهُ قَبْلَ هَذِهِ الْأَيَّامِ قَامَ نُوَادُسُ قَائِلًا عَنْ تَقْسِيْسِ آثَمَ شَيْءٍ، الَّذِي التَّصَقَّ بِهِ عَدُُّ دُنَيْنِ الرِّجَالِ تَحْوِي أَرْبَعِمِائَةَ، الَّذِي قُيْلَ وَخَمِيعُ الَّذِينَ اتَّقَادُوا إِلَيْهِ تَبَدَّدُوا وَصَارُوا لَا شَيْءًا.³⁷ بَعْدَ هَذَا قَامَ يَهُوذَا الْجِلْيلِيُّ فِي أَيَّامِ الْإِكْتَابِ وَأَرَأَعَ وَرَأَعَهُ شَعْبًا عَفِيرًا. فَذَاكَ أَيْضًا هَلْكَ وَجْهِيَّ الَّذِينَ اتَّقَادُوا إِلَيْهِ تَسْتَشِّنُوا. وَالآنَ أَفْوُلُ لَكُمْ: تَسْخَنُوا عَنْ هُوَلَاءِ النَّاسِ وَاتَّرْكُوهُمْ، لَآتُهُ إِنْ كَانَ هَذَا الرَّأْيُ أَوْ هَذَا الْعَمَلُ مِنْ النَّاسِ فَسَوْفَ يَسْقِضُ، وَإِنْ كَانَ مِنَ اللَّهِ فَلَا تَقْدِرُونَ³⁹

صَدُوقِيَانِ بُودَنَدِ، بِرَخَاستِهِ، بِهِ غِيرَتِ پِرْ گَشِّنَدِ، وَ بِرْ سُولَانِ دَسْتِ اندَاخِتهِ، ايشانِ رَا در زَندَانِ عَامِ اندَاخِنَدِ. ¹⁸ شَيَانِگَاهِ فَرَشَتِهِ خَداونَدِ درَهَاهِ زَندَانِ رَا بازِ كَرْدَهِ وَ ايشانِ رَا بِيرُونَ آورَدَهِ، گَفْتَ: ²⁰ بِرْوِيدِ وَ درِ مَعْبُدِيَاسِتَادِهِ، تَمَامِ سَخْنَهَاهِ اينِ حَيَاتِ رَا بهِ مَرَدِ بَگُويَدِ. ²¹ چُونِ اينِ رَا شَينِدَنَدِ، وَقْتِ فَجرِ بهِ مَعْبُدِرَآمدَهِ، تَعْلِيمِ دَادَنَدِ. اما رَئِيسِ كَهَهَهِ وَ رَفِيقَانِشِ آمَدَهِ، اهلِ شُورَا وَ تَمَامِ مَشَابِخِ بَنِي اسْرَائِيلِ رَا حَاضِرِ نَمُودَهِ، بِهِ زَندَانِ فَرَسِتَادَنَدِ تَا ايشانِ رَا حَاضِرِ سَازِنَدِ. ²² پِسِ خَادِمانِ رَفْتَهِ، ايشانِ رَا در زَندَانِ نِيافِتَنَدِ وَ برَگَشِتَهِ، خَبرِ دَادَهِ، ²³ گَفْتَنَدِ: كَهِ زَندَانِ رَا بهِ احتِيَاطِ تَامِ بَسْتَهِ يَا فِتَيَمِ وَ پَاسِبَانَ رَا بِيرُونَ درَهَا ايسِتَادِهِ؛ لَكِنَّ چُونِ بازِ كَرْدَيِمِ، هِيجِ كَسِ رَا در آنِ نِيافِتَيِمِ.

²⁴ چُونِ كَاهِنِ وَ سَرِدارِ سِيَاهِ مَعْبُدوِ رَؤْسَاهِيِّ كَهَهَهِ اينِ سَخْنَانِ رَا شَينِدَنَدِ، درِيَارَهِ ايشانِ درِ حِيرَتِ افتَادَنَدِ كَهِ اينِ چَهِ خَواهِدِ شَدِ؟ ²⁵ آنَگَاهِ كَسِيِّ آمَدَهِ، ايشانِ رَا آگَاهايَدَهِ كَهِ: اينِكَ، آنِ كَسانِيِّ كَهِ مَحْبُوسِ نَمُودَيِدِ، درِ مَعْبُدِيَاسِتَادِهِ، مَرَدِمِ رَا تَعْلِيمِ مِنْ دَهَنَدِ. ²⁶ پِسِ سَرِدارِ سِيَاهِ با خَادِمانِ رَفْتَهِ، ايشانِ رَا آورَدَنَدِ، لَيَكِنَّ نَهِ بِهِ زَورِ زِيراِ كَهِ ازِ قَوْمِ تَرِسِيَنَدِ كَهِ مِبَاذا ايشانِ رَا سِنْگِسَارِ كَنَنَدِ. ²⁷ وَ چُونِ ايشانِ رَا بهِ مَجْلِسِ حَاضِرِ كَرْدَهِ، بِرِيَا بَداشتَنَدِ، رَئِيسِ كَهَهَهِ ازِ ايشانِ پَرسِيَدَهِ، گَفْتَ: ²⁸ مَكْرِ شَماِ رَا قَدْغَنِ بَلِغِ نَفِرْمُودِيمِ كَهِ بَدِينِ اسْمِ تَعْلِيمِ مَدَهِيدِ؟ هَمَانَا اورِشَلِيمِ رَا بهِ تَعْلِيمِ خَودِ پِرِ سَاختَهَايَدِ وَ مِنْ خَواهِيدِ خَونِ اينِ مَرَدِ رَا بهِ گَرَدنِ ما فَرِودِ آرِيدَ. ²⁹ پَطْرِسِ وَ رَسُولَانِ درِ جَوابِ گَفْتَنَدِ: خَدا رَا مَيْايدِ بِيَشِترِ ازِ انسَانِ اطَاعَتِ نَمُودِ. ³⁰ خَدَاهِ پِدرَانِ ما، آنِ عِيسَى رَا بِرِخِيزَانِيدَهِ كَهِ شَماِ بهِ صَلِيبِ كَشِيدَهِ، كِشَتَيِدَهِ، اوِ رَا خَدا بِرِ دَسْتِ رَاستِ خَودِ بَالِا بِرَدهِ، سَرُورِ وَ نِجَاتِ دَهَنَدِهِ سَاختَ تَا اسْرَائِيلِ رَا تَوبَهِ وَ آمِرِشِ گَناهَانِ بَدهَدَهِ. ³² وَ ما هَسْتِيمِ شَاهَدَانِ اوِ بِرِ اينِ امُورِ، جَانَكَهِ رَوْحِ الْقَدْسِ نِيزَ استَهِ كَهِ خَدا اوِ رَا بهِ هَمَهِ مَطِيعَانِ اوِ عَطَا فَرِمُودَهِ استَهِ.

مشاوره عمالائيل

³³ چُونِ شَينِدَنَدِ دَلِريِشِ گَشِّتَهِ، مشَورَتِ كَرْدَنَدِ كَهِ ايشانِ رَا بهِ قَتْلِ رَسَانَنَدِ. ³⁴ اما شَخصِيِّ فَرِيسِيِّ، عَمَالَائِيلِ نَامِ كَهِ مُفْتَنِ وَ نَزَدِ تَامَامِ خَلقِ محْرَمِ بَودَهِ، درِ مَجْلِسِ بَرَخَاستِهِ، فَرِمُودَهِ تَا رَسُولَانِ رَا ساعِتِي

أَنْ تَنْقُضُوهُ، لِلَّا تُوَجِّدُوا مُحَارِبِينَ لِلَّهِ أَيْضًا.
الإفراج عن الرّسُل

فَأَنْتَمَاذُوا إِلَيْهِ، وَدَعَاهُمْ يَسُوعُ تُمَّ أَطْلُقُوهُمْ⁴⁰. وَأَمَّا هُمْ فَذَهَبُوا فَرِحِينَ مِنْ أَمَامِ الْمَجْمَعِ لَأَنَّهُمْ حُسِبُوا مُسْتَاهِلِينَ أَنْ يُهَانُوا مِنْ أَجْلِ أَسْمِيهِ.⁴¹ وَكَانُوا لَا يَرَوْنَ كُلَّ يَوْمٍ فِي الْهَيْكَلِ وَفِي الْبُيُوتِ مُعْلَمِينَ وَمُبَشِّرِينَ يَسُوعَ الْمَسِيحَ.

بیرون برنده. پس ایشان را گفت: ای مردان اسرائیلی، برحذر باشید از آنچه میخواهید با این اشخاص بکنید. زیرا قبل از این ایام، یهودا نامی برخاسته، خود را شخصی میپنداشت و گروهی قریب به چهارصد نفر بدو پیوستند. او کشته شد و متابعانش نیز پراکنده و نیست گردیدند.³⁷ و بعد از او یهودای جلیلی در ایام اسمونوبسی خروج کرد و جمعی را در عقب خود کشید. او نیز هلاک شد و همه تابعان او پراکنده شدند. الان به شما میگویم: از این مردم دست بردارید و ایشان را واگذارید زیرا اگر این رأی و عمل از انسان باشد، خود تباہ خواهد شد. ولی اگر از خدا باشد، نمیتوانید آن را برطرف نمود مبادا معلوم شود که با خدا منازعه میکنید. پس به سخن او رضا دادند و رسولان را حاضر ساخته، تازیانه زدند و قدغن نمودند که دیگر به نام عیسی حرف نزنند پس ایشان را مرخص کردند.⁴¹ و ایشان از حضور اهل شورا شادخاطر رفتند از آنرو که شمرده شدند که بجهت اسم او رسواهی کشند. و هر روزه در معبدو خانه‌ها از تعلیم و مژده دادن که عیسی مسیح است دست نکشیدند.